

Universitätsbibliothek Paderborn

Theologia Moralis

Antehac ex probatis Auctoribus breviter concinnata

Busenbaum, Hermann

Coloniæ Agrippinæ, 1707

Q. 166. Quid fieri possit, si Beneficia permutanda sint inæqualia, vel unus fecerit expensas pro suo beneficio.

urn:nbn:de:hbz:466:1-42600

mentio non fiat statūs Sacerdotalis ad beneficium requisiti, putat *Luca* de benef. d. 42. n. II. non ideo censeri subreptionem, quando Papa potuit de his habere generalem scientiam vel cogitationem; Universaliter tamen verum est, quod acquirens beneficium permutatum debeat habere omnes qualitates ad illud requisitas, quae autem onera subiri debent, dum beneficium simpliciter vacat, etiam subiri debent, quando vacat causā permutationis.

Vide *Leur.* q. 863.

¶. IV. Consanguinitas permutantium non obstat in permutationibus, quae fiunt apud Papam, neque in his necessariō exprimitur, sed tantū in illic, quae fiunt apud alium, *Luca* d. 40. n. 15. & fusiūs d. 65. n. 5., possuntque videri dicta à n. 1011. Nec necessariō exprimi debet inæqualitas ætatis, nam si p. agnī moriuntur ante oves, inquit *Luca*. Si autem omittatur mentio ejus, quod quis super eo titulo sit ordinatus, *Trid. Ses. 21. c. 2.* de Ref. irritat permutationem, uti S. Congreg. declaravit apud *Luca* d. 41. n. 5., quamvis aliqui defendant valorem actūs, dummodo permutans antecedenter provisus sit de alio beneficio æque sufficienti ad congruam sustentationem, uti idem refert n. 6.

Q. 166. Quid fieri posset, si beneficia permuta- 1104
tanda sint inæqualia, vel unus fecerit expensas pro suo beneficio. R.

¶. I. Si sint inæqualia quoad dignitatem, potestatein, jurisdictionem, est simonia, si inæqualitas compensetur per pecuniam vel aliquid temporale, quia res purè spiritualis æstimaretur pretio temporali; neque hanc simoniam purgare potest autoritas ullius Superioris, cùm sit juris naturalis. Si sint inæqualia quoad fructus, *Caj. Nay. Gonz. Delph. Zerol. VVames. Ventrig. Chok. Less. Diana* p. 9. t. 9.

R. 49. putant Ordinarium posse ex officio & motu proprio, si non antecesserit conventio partium, imponere pensionem pinguiori beneficio pro adæquanda ista inæqualitate, & consentit *Sylv.* p. i. v. *beneficium* cas. 4. & 7., si pensio non excedat tertiam partem fructuum, vocatque sententiam communem: sed contradicunt alii communiùs, *Cech.* *Philiarch.* *Vgol.* *Suar.* *Valent.* *Az.* *Murg.* *Rodrig.* *Garc.* *Castrop.* *Corr.* *Leur.* p. 3. q. 445. n. 2. q. 735. n. 2. q. 827. n. 4., quia beneficia conferri debent sive diminutione: Hinc *Less.* l. 2. c. 34. n. 106. demum rectè remittit ad consuetudinem locorum, sine qua legitime præscripta id non licet. Putant quidem aliqui cum eodem *Less.* posse priùs permutari beneficia, & postea per novum contractum jura ad proventus compensando etiam per pecunias excessum pinguiorum proventuum, pro quo citari solet *Cap.* *Ad quæstiones de rer. permut.*, ubi dicitur in permutationibus Ecclesiarum posse refusâ certâ pecuniæ quantitate adjici contractum, quo possessiones inæquales adæquentur, sed adhuc contradicunt *Suar.* *Castrop.* t. 17. d. 3. p. 16. n. 1. *Pirb.* l. 3. t. 19. à n. 31. *Leur.* q. 445. n. 2., dicentes *Cap.* cit tantum loqui de possessionibus merè temporalibus, quæ erant sub dominio temporali Ecclesiarum, non autem de præbendis vel beneficialibus juribus ad proventus, & Ratio est, quia jus ad proventus beneficialies fundatur in beneficio, nec ab hoc, nisi auctoritate Papæ, separari potest, uti habet communissima. Putat quidem etiam *Az.* posse primò permutari beneficia & jura beneficialia, postea autem posse supervenire permutationem fundi feracioris cum minùs ferace, dummodo non præcesserit de hoc pactum, uti refert *Leur.* q. 827. n. 3., & favere videtur *Chok.* apud *Leur.* q. 845. n. 1., sed contrà est, nam jura in fundis beneficialibus sunt jura benefi-

beneficialia, quæ à beneficiis separari non possunt
absque auctoritate Papæ: poterunt tamen liberè per-
mutari fructus præsentes & futuri, uti & vendi pos-
sunt, quia sunt merè temporales & de se omnino
separabiles à beneficio ac præbenda, *Suar. Pirb. n.*
13. Vide etiam *Leff.* in auct. v. *beneficium* cas. 9.,
ubi fusè disputat, quomodo beneficium afferens actu
fructus possit sub pensione permutari cum alio affe-
rente fructus tantum in spe.

§. II. *Gamb. Senis. A7. Chok. apud Leur. q. 862.* 1105
dicunt licitam esse permutationem, cum pacto, ut
compermutans refundat expensas in conservatio-
nem vel meliorationem beneficii factas, quia est
onus beneficio incumbens, sed videri debent dicta
n. 1061., quæ hic cum proportione applicanda sunt.

Q. 167. Quænam præterea pactiones hic licite 1106
sunt, & quomodo circa permutationes possit aliter
committi simonia. R.

¶. I. Si permutantes independenter à Superiore
absolutè conveniant de pensione, compensatione
vel re alia beneficiis extrinseca præstanta, est simo-
nia, si tamen fiae sub conditione, si Superior appro-
bet, & secundùm dicta de resignatione *n. 1063.* non
est illicitum, quia non est permutatio, nec simpli-
citer pactio, cùm eam suspendat conditio: Imò
quamvis obligarent se ad non revocandam illam
pactionem conditionatam, donec sit præsentata Su-
periori, ut approbet vel reprobet, probabilitis putare
Panorm. Silv. Suar. Castrop. Diana, Pirb. Rayn.
de benef. l. 2. s. 1. c. 2. n. 11. *Leur. p. 3. q. 844.* pactum
licere & obligare, quia non est per se malum, nec
prohibetur ejusmodi tractatus de permutando, sed
tantum permutatio, ratihabitio autem futura, sub
qua sit conventio, non exspectatur ut dispensatio,
sed ut ordinaria quædam validatio & impetratio
authoritatis.